

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرین معروفی

۰۱ دسمبر ۲۰۱۶

وزیر داخله المان "دیمیزیر" و قضاوت فاشیستی وی

با وجودی که اوضاع در افغانستان در سال ۲۰۱۶ به مراتب بحرانی تر شده است، چنانچه در شش ماه اول سال جاری ۱.۶۰۰ انسان ملکی در افغانستان به خون کشیده شدند، با آنهم دولت المان از "مناطق امن ومطمئن" در افغانستان صحبت می کند.

انتقال تابوت فردی که قربانی سوء قصد انتحاری در نزدیکی شهر کابل در ماه نومبر ۲۰۱۶ شده بود، به وسیله مردم منزجر از دولت و تروریستها.

این یک روز نیست که مردم تابوت یک فرد را انتقال می دهند بلکه هر روز به ده ها انسان به خاک وخون کشیده می شوند که نه گور دارند، نه کفن و نه هم تابوت.

طبق گزارشات رسانه های خبری : به خاطر تصمیم دولت المان که می خواهد تعداد زیاد پناهندگان افغان را از المان اخراج نماید، سازمانهای مختلف پناهندگان سراسری در المان، از تمام نهاد ها و عناصر ضد فاشیزم دعوت نموده بودند

تا علیه اقدامات دولت در تظاهراتی که به تاریخ ۲۶ نومبر در شهر "دوسلدورف" (Düsseldorf) مقابل تعمیر "DGB-Haus" برگزار می شود، اشتراک نمایند. سازمانهای مختلف حامی پناهندگان در تظاهرات مشترکاً با اتحادیه های کارگری، اتحاد و همبستگی خود را با پناهجویان افغان با شعار "مطمئن نامیده اخراج می کنید" که با خود حمل می نمودند، اعلام داشتند.

"توماس دیمیزیر" (Thomas de Maizière) وزیر داخله دولت المان ادعا می نماید که در افغانستان مناطق مطمئن و امن وجود دارد که افغانها می توانند در آن مناطق زندگانی کنند.

به ادعای جناب "دیمیزیر" در صورتی که مناطق امن در افغانستان وجود دارد که شهر کابل باید به حیث پایتخت از جمله یکی از مناطق امن باشد، پس زمانی که وزیر داخله المان جناب "دیمیزیر" از حزب "سی دی او" به افغانستان مسافرت نمود بود، پس چرا وی واسکت ضد گلوله به تن داشت و از هلیکوپر نظامی در کابل پیاده شد و چرا در اثنای قدم زدن اطرافش راعساکر مسلح با سلاح های ثقیل احاطه نموده بودند؟ پس در صورتی که اوضاع در افغانستان مطمئن و آرام است، آقای "دیمیزیر" چرا خودش با ترس و هراس وارد آن خاک می شود. آیا وی نمی توانست بدون محافظان مسلح از کابل "امن" دیدن نماید؟ مگر جان "دیمیزیر" جان است و از خلق افغان بادنجان که باید قتل عام شوند؟

"دیمیزیر" در آغاز سال ۲۰۱۶ در کابل در مصاحبه تلویزیونی که داشت گفت: در افغانستان مناطق مطمئن و امن وجود دارد که پناهجویان بعد از اخراج از کشور المان می توانند در آن مناطق زندگانی نمایند. در همین روز بود که سوء قصد انتحاری به فاصله بسیار کم در جایی که ازدحام مردم زیاد است، به وقوع پیوست. این سوء قصد توسط یکی از افراد طالبان که خود را بین مردم منفجر نمود صورت گرفت. این انفجار باعث قتل ۲۰ انسان بیگناه شد که جان های شیرین خود را از دست دادند. حادثه ای که در کابل رخ داد، یگانه حادثه در افغانستان نیست. خلق افغان هر روز با حوادث خونبار روبه رو هستند.

آقای "دیمیزیر" به حیث وزیر داخله دولت متجاوز از اوضاع ناهنجار کشور ما خوب می داند مگر در زمینه خاموشی اختیار می کند. وی در مقابل رسانه ها می گوید: "افغانها به دلایل نداشتن دورنمای اقتصادی، فساد و رشوه خوری و جنایاتی که صورت می گیرد، فرار می کنند". هدف "دیمیزیر" از دلایل فوق نه تنها نسبی ساختن اوضاع بحرانی در افغانستان است بلکه انکار نمودن جنایاتیست که کشور های امپریالیستی در افغانستان مرتکب می شوند. آنچه را که "دیمیزیر" اظهار می نماید، توسط رسانه های خود فروخته و وابسته به دولتهای امپریالیستی به خورد مردم داده می شود تا آنها هم تصور نمایند که مسبب و مقصر جنگ و جدال و قتل و قتالها در افغانستان خود افغانها هستند و نه دولت های متجاوز.

حدود پانزده سال است که کشور های امپریالیستی در رأس همه دولت جنایتگستر عصر یعنی امریکا با متحد سرسپرده اش دولت المان که وحشیانه در کنار امریکا مرتکب جرم و جنایات می شود و دمار از روزگار مردم درآورده اند، با دیده درائی و بی شرمی از زادگاه امن و مطمئن پناهجویان به خلق المان و جهان موعظه می کند.

پس باید از آقای دیمیزیر سؤال شود در صورتی که پناهجویان نه به خاطر تجاوز و جنایات امپریالیستها بلکه به نظر شما به خاطر فساد و رشوه خوری، نداشتن دورنمای اقتصادی، مجبور به ترک کشور می شوند و به کشور های اروپایی روی می آورند، آیا عامل اصلی تمام این فجایع که در افغانستان صورت گرفته و می گیرد، استعمار و گسترش فرهنگ استعماری نیست که باعث سوء قصد های انفجاری و انتحاری، فساد، رشوه خوری، اعتیاد به مواد مخدر، تن فروشی، گدائی، فقر و بدبختی و ده ها فاجعه دیگر شده است؟! روی کدام اهداف قوای نظامی و پولیس کشور المان در

افغانستان مستقر هستند؟ مگر قرار تبلیغات رسانه های امپریالیستی آیا به خاطر حمایت و حفظ مردم در آنجا حضور ندارند؟

طبق ادعای دیمیزیر: قوای نظامی و پولیس المان در آنجا مستقر هستند تا ساختار های قوای نظامی و پولیس افغانستان را دوباره بازسازی نمایند. طوری که همه شاهد هستیم از یک جانب دولت المان در ظرف ۱۵ سال تجاوز به کشور ما به هیچ صورت قادر نشده تا قوای نظامی و پولیس افغانستان را رشد و توسعه مثبت بدهد و از جانب دیگر در صورتی که قوای نظامی و پولیس، پایگاه ها نظامی، سازمانهای استخباراتی و انجوا های کشور های امپریالیستی در افغانستان مستقر هستند و بدین ترتیب کنترل تمام کشور را به دست دارند، پس چرا افغانستان و خلق آن را حمایت و حفاظت نمی کنند؟ همان طوری که دولت های دستنشانده از "کرزی" گرفته تا "غنی" و "عبدالله" هیچ صلاحیتی نداشته و ندارند و اگر هم به فرض محال امپریالیسم به آنها صلاحیتی داده باشد چون "کرزی"، "غنی" و "عبدالله" افراد وطنفروش، بی کفایت و از عمال امپریالیسم هستند، مصدر هیچ خدمتی به مردم نشده و نمی توانند شوند. قبل از این که به حمایت و حفاظت خلق افغان فکر کنند غرق برآورده ساختن آزمندیها و منافع باداران خود هستند. در نتیجه آیا با موجودیت سه اعجوبه ضد مردمی ممکن خواهد بود تا قوای نظامی و پولیس افغانستان احساس مسؤلیت در قبال مردم نمایند؟؟

قوای نظامی و پولیس کشور های متجاوز در زمینه مسؤلیت دارند تا علیه نیرو های طالب و داعش و ... بجنگند و خلق افغانستان را حمایت نمایند. آیا یکی از دلایل تجاوزکشورهای امپریالیستی به افغانستان مسأله حفظ و امنیت افغانها نبوده است؟

این که اوضاع درافغانستان روز تا روز بحرانی تر شده می رود، علت آن جنگهای خانمان سوزیست که امپریالیستها به اصطلاح علیه حملات شبه نظامیان طالب به راه انداخته اند. بمباردمانهای نظامی طیارات بدون سرنشین امپریالیسم امریکا و امپریالیسم ناتوی است که خلق بیگناه و ستمدیده ما را به خاک و خون یکسان می سازند.

طوری که معلوم می شود کشور های امپریالیستی به خصوص امریکا و المان روی اهداف مشخص و پلانهای ستراتیژیکی که هنوز در منطقه برآورده نشده است، به بهانه های گوناگون به تداوم جنگ و جنایت و قتل و قتال تروریستی خود ادامه می دهند، مگر این که هر روز خلق افغان را به نیستی و نابودی و دربه دری می کشانند، برای امپریالیستها پیشیزی ارزش ندارد. به همین اساس آنها نه تنها به هیچ وجه نسبت به خلق افغانستان در داخل کشور، احساس مسؤلیت نمی نمایند بلکه افغانهایی را که قادر شده اند تا از کشور خود فرار و با قبول تمام خطرات به کشور های اروپائی به خصوص اتحادیه اروپا خود را برسانند، دست به اخراج آنها می زنند.

اخراج پناهجویان از کشور المان با دلایلی که هیچ نوع مبنای حقوقی و انسانی ندارد با بیشرمی و قساوت غیر قابل باور از جانب "دیمیزیر" و سایر زمامداران المان عملی می شود. در حالی که واقعیت امر آن است که این جناب دیمیزیر ها و شرکای شان هستند که امروز افغانستان را به کشتار گاه خلق ما مبدل نموده اند. در نتیجه این آنها هستند که باعث فرار خلقها گردیده است و نه دلایل واهی که ادعا دارند.

به احتمال قوی اقدام دولت المان جهت اخراج پناهجویان به بهانه گسترش افکار فاشیستی و به قدرت رسیدن حزب "AfD" حزب "التر ناتویو برای المان" حزبی راست گرای المان که خود در ایجاد و تقویت آن نقش بسزائی داشته اند می باشد. آنها می خواهند با تمکین به خواستهای جناح راست سرمایه، قسمی وانمود نمایند که گویا این سیاست را به خاطر جلوگیری از غلتیدن جامعه به بحران اتخاذ نموده اند. در حالی که واقعیت امر غیر از آن است که دولت المان

ادعا می نماید. دولت المان با اتخاذ سیاست ضد پناهجویی، می خواهد شکست ستراتیژیک جهانی شدن را به گردن چند پناهنده بیندازد.

قرار تحقیقاتی را که دانشگاه "براون" Brown-Universität نموده است: بین سالهای ۲۰۰۷ و ۲۰۱۵ تعداد تهاجمات و سوء قصد های انتحاری، بمباردمان هوایی متجاوزان و تیر اندازی ها دو چند شده است. جوابگوئی و مسئولیت تمام جنایات به دوش قوای نظامی امریکا، لشکر المان و سازمانهای تروریستی آنهاست.

قرار احصائیة "یوناما" (UNAMA) کشته شدگان ملکی در سال ۲۰۰۷ به ۱.۵۲۳ نفر می رسید در حالی که در سال ۲۰۱۵ به ۳.۵۴۵ نفر کشته و ۷.۴۵۷ نفر زخمی شده اند. در شش ماه اول سال جاری ۱.۶۰۰ نفر ملکی به قتل رسیده و ۳۵۰۰ نفر زخمی شده است.

جنگ به اصطلاح علیه ترور اوضاع را در افغانستان به مراتب وخیم تر ساخته است که باعث فرار دو میلیون افغان در طول و عرض کشور ما شده است. اکثر فراریان در داخل کشور مجبور شدند تا چندین مرتبه از یک منطقه به منطقه دیگر فرار نمایند. خلق افغان با ۱۵ سال تجاوز چه در داخل و چه هم خارج از کشور نه تنها مجبور به فرار شدند بلکه اختلافات میان رهبران دولت دستنشانده، تهاجمات جنگی طالبان، اختلافات وزد وخوردها میان قومندانهای محلی و از همه مهمتر عامل اصلی بمباردمانهای قوای نظامی متجاوزان است که باعث شده تا خلق افغان با تحمل صدمات زیاد جسمی و روانی خلاف خواست باطنی اش، افغانستان را ترک نمایند.